

[Thestrup.]

os om det kriminalitetsbefordrende ved det homoseksuelle prostitutionsforhold, og med den begrundelse, der er givet i prostitutionskommissionens betænkning, har mine partifæller i udvalget og jeg ikke ment at kunne modsætte os det stillede forslag, og vi vil derfor anbefale at stemme for det. Jeg vil gerne føje til, at jeg går ud fra, at den højtærede justitsminister vil gøre, hvad der er muligt for, at denne udvidelse ikke skal bevirke en forøgelse af afpresningstilfældene over for de homoseksuelle.

Hvis det skulle vise sig, at ændringen ikke virker kriminalitetshæmmende, vil jeg være tilbøjelig til senere at søge spørgsmålet optaget til ny drøftelse og behandling her i tinget.

Jeg skal herefter anbefale at stemme imod det af mindretallet stillede ændringsforslag og at stemme for det af ministeren stillede ændringsforslag vedrørende retsplejelovforslaget, der er tiltrådt af hele udvalget.

Poul Møller: På nogle medlemmer af den konservative gruppes vegne vil jeg anbefale tingets medlemmer at stemme for det af udvalgets mindretal stillede ændringsforslag. Jeg skal gøre nogle enkelte bemærkninger om de bevæggrunde, man kan have til at stemme for ændringsforslaget.

Jeg tror, at af alle lovgivningsanliggender, der er overladt dette høje ting, er straffeloven for så vidt det vigtigste, og det er i hvert fald det lovgivningsanliggende, hvor det er vigtigst at tingets medlemmer finder frem til deres egen overbevisning og så vidt muligt følger deres samvittighed. Politiske synspunkter, taktiske synspunkter kan ikke spille nogen rolle ved drøftelsen af en sag af denne karakter. Dette gælder i særdeleshed, når vi befinder os på et lovgivningsområde, hvor man skærper bestående strafferegler. Vi indfører disse bestemmelser, som betyder kolossalt for mennerskers velfærd, og det er derfor overordentlig vigtigt, at tingets medlemmer forstår det personlige ansvar, hvert af tingets medlemmer har ved bedømmelsen af en bestemmelse om skærpelse af straf. Dette gælder så meget mere, når man vil gennemføre strafskærpelse på et område, hvor de, der bliver ramt af denne strafskærpelse, i forvejen lever et

liv, der ofte bringer dem på skyggesiden i tilværelsen og giver dem mange bekymringer; det gælder endvidere, når denne strafskærpelse vil medføre, at disse menneskers anseelse, agtelsen for dem, vil blive helt ødelagt, såfremt lovbestemmelsen rammer dem.

Det er derfor vigtigt at tænke sig om, når man vil gennemføre en bestemmelse af denne karakter. Vi har hidtil ment, at vi her i landet havde en liberal og tolerant indstilling til kønssædeligheden, til kønslivets problemer. Vi har med den borgerlige straffelov af 1930 betragtet det som et retsplejemæssigt fremskridt mod tolerancen, at man har tilladt homoseksualitet i Danmark. Det betragtes som noget, der er i pagt med den udvikling i tiden, man har ønsket, at man ikke straffer mennesker, fordi de, som det ærede medlem hr. K. Axel Nielsen sagde, „er anderledes“.

Nu vil man skærpe de bestemmelser, der hidtil har været på dette område, men enhver skærpelse af straf må have til baggrund, at man vil beskytte et eller andet retsgode, og hvem er det da, man i dette tilfælde vil beskytte? Det er de homoseksuelle prostituerede imellem 18 og 21 år, og det er muligt, at der her er trang til beskyttelse, men er man helt sikker på, at man ikke her kommer til at ramme andre, som måske også kunne have krav på beskyttelse? Vi ved jo godt, at i forhold af denne karakter er det overordentlig vanskeligt at finde ud af, hvem der udnytter hvem, og i hvert tilfælde vil vi ved denne bestemmelse tror jeg blive ført ind i retstilstande, hvor udnyttelsen af den ene part kan blive betydelig større, end tilfældet er i dag.

Jeg tænker her først og fremmest på afpresningsforbrydelser, og jeg må sige, at jeg ikke giver noget for den statistik, der viser, i hvor mange tilfælde der anlægges sag imod en person for pengeafpresning. Pengeafpresning er jo netop en forbrydelse, der ikke kommer til politiet og domstolene. Det er jo deri, den udnyttende part har sin store fordel, at han på forhånd kan vide, at den afpressede ikke går til politiet. Hvis han kan frygte, at objektet for hans afpresning vil gå til politiet og gøre anmeldelse, så er det da givet, at han ikke forsøger afpresning over for denne person,